

AVATÓ

DUDÁS IDA

KIDÖNTÖTT FAKÉNT

nem szabad szeretned hogy mered ezt mondani te ocsmány dög mindig előre teszel meghatározásokat sosem gondolkodsz csak leszögezel most kétségbe vagy esve mert fölástad magad alatt a talajt bukdácsolsz gondolod hogy földöntúli hatalmad van kísértetis nevetés nincs mágneses elméleted letűntél elmosódtál szétmaszatólódttál igazságot mondtál most félsz hogy nem fognak rácáfolni látod bele kell menekülnöd az igazságba pedig te egész lényedben kívül-belül hazug vagy és ritkán originális nem szeretsz a közönségednek originálisan mutatkozni jó szerepeket játszol hozzád illők testreszabottak

most kidöntött faként számlálod évgyűrűidet szorgalmasan emlékezel elfolyó emlékek gomolyogsz szétozsló füstödben nézed önmagad és nagyra viszed ordítod mit akarsz te szentimentális padlásszobádat nem is mered megemlíteni most kegyelemért esedezel bármilyen részeges disznót kész vagy felkarolni mert valamit elrontottál és most szenvedned kell bököd ki a szentenciát nem akarsz sírni túlzottan önelégült voltál már magad sem tudod honnan merítet az energiát lapozgatsz egy könyvben mindig megjelenik az N tagoltan sikoltozod hogy ez a te egyéni alkotásod hagynak szenvedni ütöd vered téped önmagad mert van idő és mert azt hiszed kizárólag te ellened esküdtött össze nem monopolizálhatsz mindent sikamlós a kezed égnek a szemeid (ne sírj) elcsúszik kicsúszik szétesik

kérdőzködsz új módszerrel kísérletezel a feleletet nem várod meg nem mered összegezni az adatokat helyette tétován alszol vagy megemelsz egy üveget kineveted a szomszédasszonyod komoran ismételtetted magadnak hogy rajtad nem fog az átok másnap nehézkesen végigcsodálkozol zöld pikkelyeiden valamit elrontottál és most szenvedned kell bököd ki a szentenciát

azt hiszem nem hiszek nézd megfordul velünk az asztal egészen megfehéredtek az ujjaid úgy szorítod te is félsz ki marad meg nekem kérek egy mázsa kődarabot azon alszom nem is fogok semmit álmodni mikor alakultam át kővé milyen érdes a bőrfelütem te puha vagy és könnyen érthető nézd körém csavarodik ez a sárga levegő milyen meleg van soha nem fáztam nem engedtem hogy fázzak félek főbiám van valaki ordít kicserepesedett szájjal kérdezem magamtól (vizet kérek hallod) hogy miért mindenki ordít valaki követ vágott hozzám nem is volt soha arany középutad fájnak a tagjaid napok óta jársz kelj fel és járj előtted vándorol markolászod a délibábot (ne sírj)